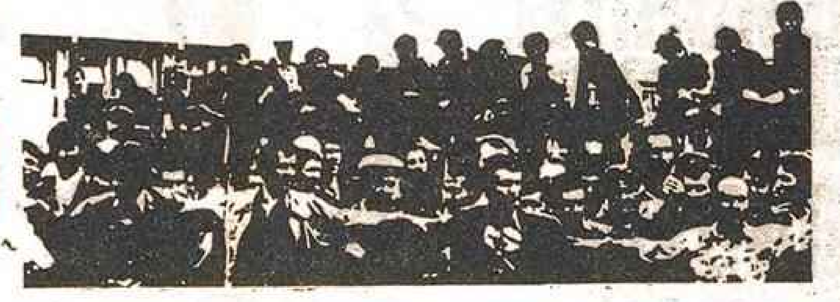
41

23 Mayıs 1978

Gerçek

HAFTALIK SİYASİ GAZETE YIL 3 fiyatı: 250 kuruş

İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ESERİ OLACAKTIR

Süleyman Boy Gösteriyor

AP emperyalizme yaranma peşinde

Geçtiğimiz hafta gazetecilerin bir bölümü yurtdışında Ecevit'i izlerken, diğer bir bölümü de «turne»ye çıkan Demirel'in peşinden Samsun'a gitmek zorunda kalmışlardır.

Yıllardan beri (1974 yaz ayları hariç) ilk kez muhalefete düşen Demirel ve şurekâsı Anadolu'da siyasal açık hava gösterileri yapmaya başlamışlardır.

AP lideri, tıpkı hempası Türkeş gibi, emekçi halkımızın ekonomik demokratik taleplerini diline dolayarak, akıl almaz demogojilerle bunları çarpıtıp Ecevit Hükümetini yıpratmaya ve onun zaaflarından kendi gerici emelleri için parsa toplamaya çalışmaktadır.

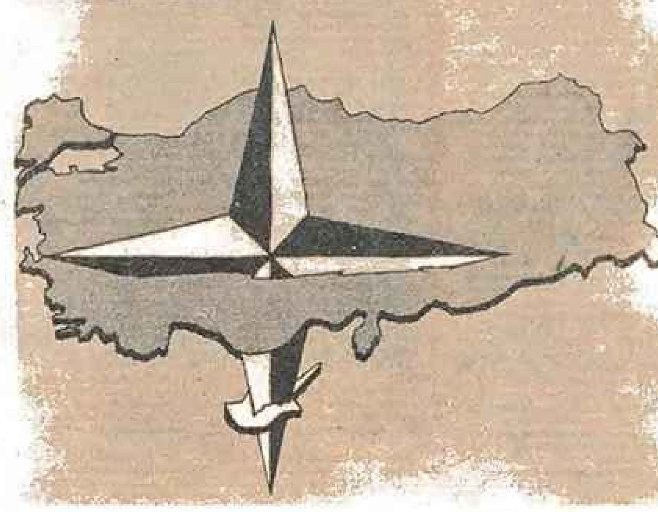
Demirel Samsun mitinginde «Dünyayı başlarına yıkacağız» «Devletin sorumlu kesimleri anarşinin hakkından gelebilir» gibi laflar etmiştir.

Tekelci parababalarının CHP'yi de bir iktidar alternatifi olarak görmelerinden ve onu denemek için «iktidar» yapmalarından sonra, âdeta üstüne «kuma» gelmiş gibi feryat ederek dönenen Demirel ABD emperyalizmine de el oğuşturmaktan geri durmamaktadır.

Emekçi halkımız, Demirel'in başını çektiği MC'den kurtulmasını bildiği gibi, Ecevit hükümetinin de sağ uygulamalarını, tekelcilere yaranmak için aldığı tedbirleri geri püskürtmesini bilecektir.

Demirel'in sokağa düşmesi bunun açık kanıtlarından birisidir.

«Memleket meseleleri parklarda oturarak halledilmez» diyen Demirel'in «milleti» Samsun meydanına toplayarak nutuk çekmesinde de bir «hayır» olsa gerek...

gerçek çözüm: NATO'ya Hayır!

Amerika Birleşik Devletlerinin Türkiye'ye uygulamakta olduğu silâh ambargosunun bu yıl da kalkmayacağının anlaşılmasından sonra Başbakan Ecevit Türkiye'nin NATO'dan çıkmayacağını ama ABD'ye silâh konusundaki bağımlılıktan kurtulacağını söyledi. NATO'ya karşı yükümlülüklerin azaltılacağını da belirten Ecevit Sovyetler Birliğinin Türkiye'ye karşı bir tehdit oluşturmadığını sözlerine ekledi.

Daha sonra çeşitli yetkililer NATO'nun yeni savunma programına Türkiye'nin katılmayacağını, 31 Mayıs'ta Waşington'da toplanacak olan NATO zirve toplantısının ortak bildirisine Türkiye'nin imza atmayacağını belirttiler.

Bunlar şüphesiz şimdiye kadar burjuva siyaset adamlarından işitmeye pek alışık olunmayan sözlerdir. İçlerinde Sovyetler Birliğinin Türkiye için bir tehdit oluşturmadığı gibi çok doğru bir tesbiti de barındırmaktadır. bu sözler.

Ancak temel mantık değişmemiştir. Bağımlılık ilişkileri içinde daha az bağımlılık sosyal demokrat siyasetin temelini oluşturmaktadır. Silâh bakımından ABD'ye daha az bağımlı olmak, NATO'ya karşı yükümlülükleri azaltmak, bildiriye imza koymamak şeklinde oluşmaktadır bu siyaset.

Oysa bunlar çözüm değildir. Bunlarla ülkemiz emperyalizmin boyunduruğundan kurtulamaz. Bağımlı bir ülke olma durumundan çıkamaz. Yapılması gereken emperyalizmle tüm bağımlılık ilişkilerini koparmak, bunun için NATO'dan, CENTO'dan, Enerji Ajansından, IMF'den, benzeri diğer örgütlerden ayrılmak, AET'den kopmak gerekir. Ancak bu yapılırsa halkımız emperyalizmin sömürü ve baskısından kurtulabilir, ülkemiz sosyalist ülkelere karşı bir saldırı rampası olmak durumundan çıkartılabilir.

Faşist Saldırı Elazığ'a Sıçradı

Din ve mezhep sömürücüsü faşistler, geniş çapta olaylar çıkartıp demokrasinin canına kastediyorlar. Geçen ay Malatya'daki kundakçılıkları daha unutulmadı. Mezhepleri ayrı ama çıkarları aynı olan halkı birbirine düşürmek istediler. Bir avuç eli kanlı zorba, esnafın dükkanını yağmaladı. Üç liseli gencin kanını içtiler. Bütün bunları yapmak için önceden Malatya belediye başkanına, paket bomba gönderip öldürdüler.

Faşistler şimdi de kundakçılıklarını Elazığ'da sürdürüyorlar. Her gün bir olay çıkartıp daha büyük olaylara hazırlık yapıyorlar. Niyetleri, halkı birbirine düşürüp aradan sıyrılmak ve bulanık suda balık avlamak.

Ama artık Doğulu emekçiler faşistlerin bu oyunlarını bozacak kadar uyandılar. Mezhepleri ayrı olsa bile bütün emekçiler kardeştirler. Birleşecekler ve faşizmin hakkından gelecekler. Hükümet hâlâ daha faşistlerin oyunlarını görmezlikten geliyor. Artık Ecevit hükümeti de gaflet uykusundan uyanmalı ve görevlerini bilmelidir.

Faşist yuvaların kurutulması için çalışmak hepimizin baş görevi olmuştur.

gerçek durum

Bağımsızlık mücadelesi ve 19 Mayıs

Ambargo tartışmalarının yoğunlaştığı bugünlerde yine bir 19 Mayıs daha geldi çattı. Egemen sınıflar, bu 19 Mayıs'ı nasıl geçiştirceklerini kara kara düşündüler.

Çünkü, 19 Mayıs'ın Birinci Dünya Savaşında yurdumuzu istilâ edenlere karşı mücadelede özel bir anlamı var.

Çünkü, 19 Mayıs'la birlikte halkımız başta Amerikan mandacılığı olmak üzere yabancı hegemonyasına karşı ödünsüz bir mücadele açmıştır.

Bugün de, yani 1978 19 Mayıs'ında da, 1919'ların sorunlarına benzer manzaralarla karşılaştığımızı biliyoruz. Bir yandan azılı Amerikan'cı çevrelerin elpençe tavırları, öte yandan diğer emperyalist güçlere avuç açma girişimleri

MANDACILIKTAN NE FARKI VAR?

Bunlardan birincileri, tıpkı mandacılar gibi ambargonun kaldırılmasının Türkiye'nin çıkarına olacağı, yani ABD emperyalizmine bağımlılık ilişkilerinin sürmesinin Türkiye'nin yararına olacağı düşüncesindedirler.

Bu eğilimin baş şampiyonu bildiğimiz gibi Demirel ve Türkeş'tir. Halkımız böylesi düşünceleri endişeyle karşılamakta, gerçek bağımsızlığımıza, ulusal onurumuza kavuşmanın güvencesini ise, tüm emperyalist ilişkilerden (askerî, siyasî, ideolojik, kültürel) sıyrılmakta bulmaktadır.

Emekçi halkımız, öte yandan birşeyin daha bilincindedir:

Asıl düşmanımızın ABD emperyalizmi olduğu ortadadır. Gerçek dostlarımız da bağımsızlığın, demokrasinin, sosyalizmin bayrağını yükselten ülkelerdir. Bu ülkelerin başında Sovyetler Birliği gelmektedir. O Sovyetler Birliği ki, 1920'lerde içsavaş ve yabancı müdahalelerden inim inim inlerken, dünyanın tek sosyalist ülkesini yaratma kavgası verirken, biz Türkiye halkının ulusal kurtuluş müdahalesine de omuz vermiş, bize destek olmuştur.

ABD emperyalizmi, ulusal kurtuluş savaşının kuyusunu kazmağa hazırlanıp Mustafa Kemal hareketini boğmak isterken, dünyanın tüm yurtseverleri ve Sovyetler Ülkesi Türkiye'nin yanında saf tutmuştur.

İşte halkımızın bugünlerde bilince çıkardığı gerçek durum böyledir.

Işverenler Ecevit'in Ücretler Konusundaki Demecini Beğenmiş!

İşverenler İşçi-İşveren-Hükümet Konseyi İstiyormuş!

Türk Sanayicileri ve Işadamları Derneği Yüksek Danışma Kurulu, yani ülkemizin en büyük patronları Izmir'in Çeşme sayfiyesindeki Altınyunus adındaki lüks otelinde toplandılar. Bu toplantıda memleketin önemli meselelerini tartışmışlar. Toplantıya Sakıp Sabancı, Feyyaz Berker, Nejat Eczacıbaşı, Selman Yaşar, Asım Kocabıyık, Şinasi Ertan Hamdi Kartay, Osman Bayner ve Fuat Bezmen ile öteki sanayiciler katılmış. Yani Sabancı Holding, Eczacıbaşı Holding, Koç Holding, Yaşar Holding vesaire. vesaire biraraya gelmiş.

Toplantıda Ecevit'in sendikaların aşırı ücret taleplerini yeren konuşması büyük övgülerle karşılanmış. Işverenler ücretleri, fiyatları ve gelirleri düzenlemek üzere İşçi, Işveren ve Hükümet temsilcilerinden oluşacak bir konsey kurulması gerektiğini ileri sürmüşler. Böylece herkesin payına düşen fedakârlıkları adil bir şekilde yerine getirebileceğini belirtmişler. İyi akıl. Iki onlardan bir bizden. Böylece kararlar hep bire karşı iki oy çoğunluğuyla alınacak. Sonunda da ücretler kurulacak Konseyin kararıyla çaktırmadan dondurulacak. Bu işverenleri jandarma yazmalı. Başka ne diyelim.

TÜRKEŞ ERKEN SEÇİM İSTİYOR

Faşist Milli Hareket Partisinin genel başkanı Türkeş kendi adamlarının çıkardığı kasıtlı cinayet olaylarını bahane ederek CHP'li hükümete yüklenmeye devam ediyor. Bir yandan da en büyük gönüllü yardakçısı S. Demirel'in orda burda yaptığı gövde gösterilerinden yararlanmaya bakıyor.

Süleyman alanlarda «Bu hükümet gitmeli!» diye avaz avaz haykırırken Türkeş geçende bir basın toplantısı düzenleyip hükümeti istifaya çağırdı. Ve erken seçim istedi. Evet, erken seçim! Çünkü iktidardan gönderilmenin acısını bir türlü unutamıyor. İktidarın kendi faşist tosuncuklarına sağladığı çeşitli nimetlere aklı sıra bir an önce yeniden kavuşacak, Türkeş erken seçim istemekle, aynı zamanda, faşist yuvaların üzerine daha etkinlikle ve kararlılıkla yürünmesini engelleyeceğini, ya da hiç olmazsa geciktireceğini umuyor. Amacı bu. Tabii bu arada Cumhuriyet Halk Partisinin muhalefetteyken uyandırdığı «umut»ların çökmesinden kendine pay çıkaracak.

Biz emekçiler bu «erken seçim» yaygarasının altında ne dolaplar, ne kasıtlar yattığını çok iyi biliyoruz. Şu anda seçime daha üç buçuk yıl var. Faşistler ve faşizm işbirlikçileri iktidardan yeni sökülüp atıldılar. Şimdi yapılacak en âcil iş, faşist yuvaları kararlılıkla ve hünerle kurutmaktır.

YIBA CEHENNEMİ

Yangın Değil Düzendir İnsanları Kavuran

Ankara'da YIBA çarşısı yandı ve 45 insan can verdi. Suçlusu kim bu olayın? Herkes birbirini suçluyor, ama asıl suçludan sözeden yok.

Koca koca hanları dikenler, masraf olmasın diye yangın merdiveni yapmazlar. İyi malzeme kullanmazlar. Merdiven boşluklarını, otoparkları odunlukları bile dükkân yapıp kiraya verirler. Daha çok kâr ve daha az masraf onların tek anladığı dildir!.. İnsanları düşünmezler, yarın bu insanların başlarına gelebilecek felâketler onları ilgilendirmez. Onlar yeni yeni hanlar dikmenin peşindedirler. «Hür teşebbüs» dedikleri işte budur.

Belediyenin itfaiye brandasından yangın merdivenine, su deposundan inşaat kontrolüne kadar bütün düzen onların çıkarına işler. Onların çıkarı ise insanların canı pahasına korunur.

YIBA Çarşısı yangını da böyle oldu. Kapitalizmin arsa sömürüsü üzerine ve emekçilerin etleriyle kemikleriyle kurulan koca hanlar, yine emekçilerin başına yıkıldı. Oysa «sırtında kömür küfesiyle gemi anbarında» nasıl hiç bir patron ölmediyse, yıkılan binaların altında da hiç bir kapitalist kalmamıştır.

Ama onlar bu sömürü ve zulüm düzeninin altında kalacaklardır!

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

iran'da halk muhalefeti güçleniyor

Aylardan beri Şah'ın despotluk rejimine karşı mücadele eden halk güçleri eylemlerini yeni boyutlara ulaştırmışlardır. İran'ın çeşitli kentlerinde kitle gösterileriyle, grevlerle rejimi protesto eden muhalefet hareketi şimdi de bütün ülkeyi kapsayacak bir genel grev uygulamasına girişmiş bulunuyor. Bir çok kentte grev çağrısı halk tarafından olumlu karşılanıyor. Esnafların büyük bir bölümü bile grev çağrısına uyuyor. Ajansların bildirdiğine göre genel grevin bir ayaklanmaya dönüşmesinden korkan Şah rejimi büyük güvenlik önlemleri almış durumda. Köşe başlarına ve yüksek binalara makinalı tüfekler yerleştirilmiş, tanklar sokak başlarını tutmuş vaziyette.

Yıllardır Iran halklarına kan kusturan Şah ise sarayında düzenlediği bir basın toplantısında kendisine karşı olanların sayısının otuzbeşbini geçmediğini ilan etti ve olayların önüne daha şiddetli tedbirler alarak, kanunlar çıkararak geçeceğini söyledi. Dün yanın en koyu faşist diktatörlüklerinden birini yaşayan Iran halklarının mevcut terörden yılmadan, yüzlerce şehit vererek yürüttüğü hareketi daha fazla terörün engelleyebileceğini sanması Şah'ın ne büyük bir panik içinde olduğunu göstermiyor mu?

ZAİRE'DE DEVRİMCİ SAVAŞ

ZAİRE'DE HALK İŞBİRLİKÇİLERE KARŞI YENİDEN AYAKLANDI

Bugün Zaire diye bilinen Kongo'nun Şaba eyaletinde işbirlikçi Mobutu yönetimine karşı yeni bir ayaklanma ortaya çıkmıştır. Tam bir yıl önce gene bu eyalette bir ayaklanma olmuş ancak Fas, Sudan, Mısır gibi gerici ülkelerin yanısıra emperyalizmin ve Mao'cu Çin yöneticilerinin işbirlikçi Mobutu yönetimine yardıma koşmaları sonucunda başarı sağlanamamıştı.

Basın ajanslarının verdiği haberlere göre, Zaire'nin güneyindeki Şaba eyaletinin Mutshase ve Kolvezi adlı kentleri ayaklananlar tarafından ele geçirilmiştir. Mobutu yönetimi emperyalizmi ve gerici ülkeleri yardıma çağırmıştır. Bu çağrı sonucunda bir ABD paraşütle indirme birliğinin alarm durumuna geçirildiği bildirilmektedir.

Zaire 1960 yılına kadar Belçika'nın sömürgesi olan bir ülkeydi ve Kongo ismiyle adlandırılıyordu. Sömürgeciliğe karşı kurtuluş mücadelesi veren Kongo halkı Patrik Lumumba'nın önderliğinde zafere ulaşmış ve 1960 yılında bağımsızlığına kavuşmuştu. Ama Lumumba'nın önderliğindeki halk sadece siyasî bir kurtuluşla yetinmemiş, sosyal kurtuluşa doğru adımlar atmak istemişti. Bunun üzerine bugün Zaire devlet başkanlığında bulunan Albay Mobutu başkanlığında bir askerî darbeyle ve Belçika paraşütçülerinin yardımıyla Lumumba devrilmiş ve katledilmişti. Ülkenin adı daha sonra Zaire olarak değiştirilmişti.

Kongo halkı unutulmaz önderleri Patrik Lumumba'nın anısına lâyık bir mücadele içinde yıllardan beri emperyalizmin boyunduruğundan kurtulmak ve sosyal kurtuluş yoluna girmek için çaba harcamaktadır. Bugün Şaba'da ortaya çıkan ayaklanma bu çabaların bir sonucudur. Daha bir yıl önce ezilen halk güçlerinin tekrar toparlanıp kurtuluş bayrağını açmaları Kongo halkının kararlılığının bir göstergesidir.

Türkiye Emperyalizmin Cephaneliğine Çevrilmek İsteniyor

CHP Genel Başkanı ve Başbakan Ecevit Türkiye'yi ekonomik bakımdan halâsa çıkarmanın yolunu bulmuş. Geçende Almanya'ya hareket etmeden önce açıkladı: Ambargo savunmamızı yokuşa sürüyor. Biz ABD dışında başımızın çaresine bakmalıyız. Almanlar gelsin burda savaş araç ve gereçleri, yedek parçaları imal etsin, savaş sanayii kurulsun. Hem biz savunma ihtiyacımızı sağlarız, hem de başka ülkelere (yani Arap ülkelerine, vb.) silâh ihraç edilir dedi.

Sonra da Almanya'ya gittiğinde orda bu konuyu Alman hükümetiyle ve uzmanlarla görüştü. Gelen haberlere göre Türkiye'de Almanlarla ortak savaş sanayii yatırımları konusunda Ecevit'in önerilerini Alman hükümeti prensip olarak onaylamıştır.

Böylece Türkiye'de savaş sanayiinin kurulması konusunda yıllardır dönen dolaplara bir yenisi daha ekleniyor. CHP ağırlıklı hükümetin başı ve halkın «umudu» Ecevit, ABD emperyalizminin baş yardakçısı Batı Almanya'ya hem de silâh yapımı gibi bir konuda, Türkiye'de yeni alanlar açmak istiyor. Türkiye'yi Alman sermayesine başka alanlara atlama tahtası olarak ikram ediyor.

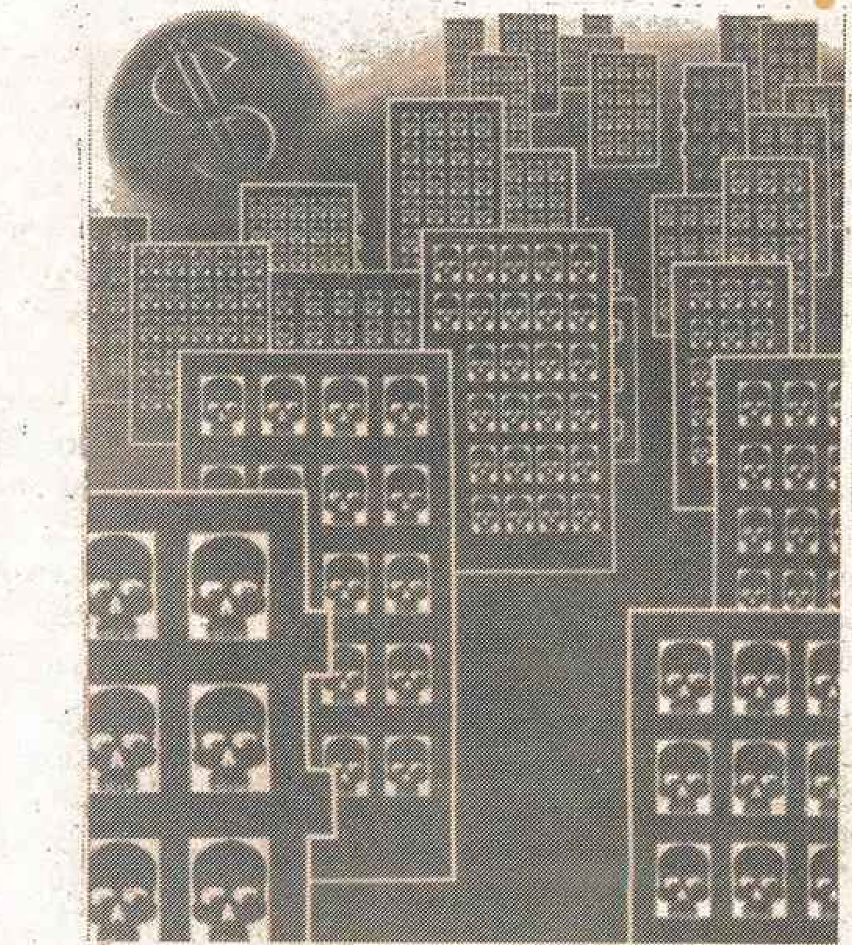
Denize düşen yılana sarılır mı desek, yoksa özü bakımından kapitalizmin bir uzantısı olan sosyal demokrasinin doğal yaklaşımı mı desek, ne dersek diyelim, bu düpedüz Türkiye'yi emperyalist sermayeye peşkeş çekmektir. Türkiye işçilerinin ucuz emeğini ve Türkiye'nin kaynaklarını yabancıların büsbütün sömürmelerine çağrı çıkarmaktır.

O kadar ki, Başbakan Ecevit Almanya'ya giderayak, işçi sendikalarının aşırı ücret arttırımı talepleriyle memleketi batırdıklarını söyleyerek Alman sermayedarlarına âdeta haber uçurmuştur. Onlara teminat vermiştir: Gelin, korkmayın, biz sendikaların da icabına bakmaya hazırlanıyoruz zaten diye!

Amerikan ambargosundan illâllah diyen Ecevit Türkiye halkının boynuna bir başka ip dolamayı kurtuluş sanıyor. Ama biz, halk olarak, emperyalizmin her türlüsünden kurtulmadıkça asla kalkınamıyacağımızı, gerçek sanayileşmemizi rayına oturtamıyacağımızı ve hiç bir ihtiyacımızı doğru dürüst karşılayamıyacağımızı çok iyi biliyoruz. Ve şimdiden, Türkiye'yi Batı Alman emperyalizminin arka imalât avlusu yapma teşebbüsüne HAYIR diyoruz!

EMPERYALİZM DÜNYAYI SİLAHLANMAYA ZORLUYOR

23 Mayısta New York'da toplanacak olan Birleşmiş Milletler Silâhsızlanma Konferansının konusu askerî harcamaların azaltılması ve bundan tasarruf edilen paralarla insanlığa daha iyi hizmet yollarının araştırılması olacak.

Silâha harcanan para, insanlardan esirgenen paradır. Ve bugün dünyada silâhlara bu kadar çok para harcanmasının tek nedeni, emperyalist kapitalist ülkelerin yeryüzünde sömürü düzenini olabildiğince sürdürebilmek için ellerinden geleni geri komamalarıdır.

Bugün dünyada 1 milyar 800 milyon insan açlık ve sefalet sınırında yaşamaktadır. Buna karşılık sadece 1977 yılında silâhlanmaya harcanan para tam 400 MILYAR dolar! Bunun çok büyük bir kısmı emperyalist ülkeler tarafından harcanıyor. Emperyalist NATO ülkelerinin tek bir yılda silâhlanmaya harcadıkları para 146 milyar dolar. Bunlardan sadece ABD emperyalizmi bir yılda 91 milyar dolar harcıyor.

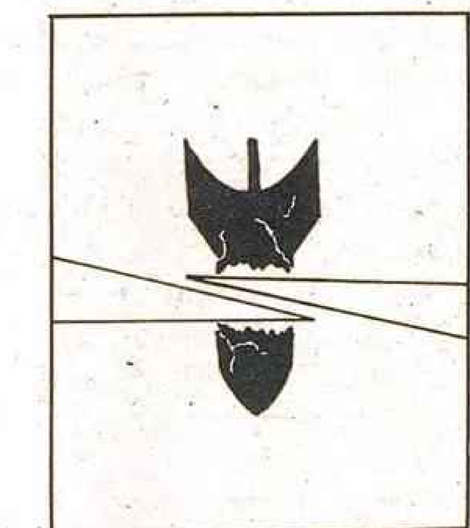
Emperyalistler kendi harcamaları yanısıra başka ülkelere de türlü bahanelerle zorla silâh satıyorlar, onları silâhlanmaya teşvik ediyorlar. Yalnız Amerika geçen yıl 11 milyar dolar tutarında silâh sattı başka ülkelere. Bu yılın programında 13 milyardan fazlası var.

Bu arada emperyalistlerin saldırgan niyet ve tutumları sosyalist ülkeleri de askerî bakımdan güçlü ve hazırlıklı bulunmak için büyük çapta silâhlanmaya zorlamaktadır. Buna rağmen meselâ Varşova Paktı ülkelerinin silâh harcamaları NATO'dan çok daha azdır: 70 milyar. ABD'nin 91 milyarına karşılık Sovyetler Birliği 61 milyar harcamaktadır. Yine de bunlar, insanlığın hayrına harcanmaktan alıkonulan paralar olarak çok büyük miktardır. Silâhsızlanmanın, barışın insanlık için ne denli büyük bir ihtiyaç olduğu ortada değil mi?

SİLÂHLANMAYA SON. İNSANLIK BARIŞTAN YANADIR!

BM silahsızlanma konferansı toplanıyor

Birleşmiş Milletler Silâhsızlanma Konferansı 23 Mayıs'ta başlıyor. Bütün ülkelerin katıldığı bu forum, dünya barış güçlerinin bir başarısı olmuştur. Orada bütün halklar, barış isteklerini dile getirecekler, insanlığın kardeşlik ve dayanışma özlemlerine tercüman olacaklardır.

Emperyalistler ve bütün gericiler bu konferansın toplanmasına karşı çıktılar ama başaramadılar. Barıştan yana olanların büyük gücü onları barış forumuna katılmaya zorladı. Türkiye de bu Konferansa katılacak, Ecevit bir konuşma yapacak.

EĞİTİM KÖŞESİ

AET NEDİR?

Ecevit Avrupa ülkelerini tek tek dolaşıp para istiyor. Almanya'daki işçi kardeşlerimize, «Para için dolaşmaktan çok acı çekiyorum» demiş, ama dolaşmasına devam ediyor. Çünkü parababalarına verilmiş sözü var. Onların ekonomik sıkıntılarına çare bulacak. Avrupa'yı dolaşması bundandır.

Ancak bir tek şeye dikkat etmekte yarar vardır. Hemen bütün Avrupa ülkelerinin devlet adamları Ecevit'i iyi karşıladılar ve hepsi de Ecevit'e yardım için söz verdiler. Bu ülkelerin Türkiye üzerine her birinin ayrı ayrı hesapları vardır elbet, ama nedense yeni hükümete hepsi de ortak bir ilgi gösteriyorlar. Bizimle ticaretlerini geliştirmek istemeleri hepsinin ortak yönünü oluşturuyor.

Bu ülkelerin bazı ortak çıkarları vardır ve ekonomik bakımdan bazı ortak görüş taşımaları bundandır. AET adı verilen Avrupa Ekonomik Topluluğuna üye olan bu ülkeler, ABD ve Japon emperyalistleri karşısında kendi emperyalist çıkarlarını koruyabilmek için aralarında ilişki kurup güçlenmeyi ve böylece bir ölçüde sömürü ortaklığı yapmayı amaçlamışlar. AET ve öbür adıyla Ortak Pazar, bunun için kurulmuştur ve bu amacı gerçekleştirmek için çalışmaktadır.

Herkes bilir ki gelişmiş ülkeler daha iyi mallar üretirler ve onların mallarının satılması daha kolaydır. Türkiye gibi geri ülke mallarının Avrupa'nın ileri ülkelerinin sanayi ürünleriyle yarışabileceğini kimse iddia edemez. Bunun için geri kalmış ülkeler kendi ürünlerini hiç değilse kendi pazarlarına satmak için bir GÜMRÜK DUVARI kurarlar ve yabancı mallara olan rağbeti azaltmak isterler. Bunu yerli kapitalistleri korumak için yaparlar.

AET ise bu duvarların yavaş yavaş kaldırılmasını programlamıştır. Şimdi düşünelim:

Bu bir olta değil de nedir?

Gömrük duvarları alçalırsa pazarlar birbirlerine yaklaşacaktır. Bu pazarlarda ileri olan ülkelerin malları at oynatırken Türkiye gibi geri ülkelerin malları alıcı bulmak için yırtınacaktır. Sonunda bulacaktır ama bundan kazanan kim olacaktır. Kendi malını pahalıya satıp bizim tarım ürünlerimizi ucuza alıp yiyen ülkeler.

Bu oltaya Türkiye takılmak üzeredir. 10 yıldan beri kendi ayağıyla tuzağın üzerine gitmektedir. Fakat asıl onu çeken, emperyalist ülkelerdir. Geri ülkeleri bu tuzağa çekmek için ekonomik sıkıntı içine düşmelerini beklerler, olmadı bizzat bu sıkıntıları kendileri yaratırlar.

Türkiye'nin Ortak Pazardan bir çıkarı yoktur ama zararı vardır. Bunun için Ortak Pazar ülkelerine borçlanmak istemiyoruz. Çünkü biz onlara borçlandıkça, onlara muhtaç ve isteklerine kul olmak zorundayız. ABD emperyalizminden bağımsızlaşmak için mücadele veren halkımız AET emperyalizminden kurtulmak içinde mücadele vermektedir.

Dışa bağımlılığı arttıran bütün anlaşmalara ve borçlanmalara karşıyız. Çünkü biz emekçilerin bu tür alışverişlerden hiç bir çıkarı yoktur. Tersine, alınterimizin o ülkelere akması sonucu verir ki bundan bizler zararlı çıkarız.

Plancılar AET'den Çıkmamızı Önerdiler

İşadamları ise Yabancı Sermayesiz Yapamıyacaklarını Söylüyorlar

Devlet Planlama Teşkilâtınca hazırlanan bir raporda «Yabancı sermayenin Türkiye'nin çıkarlarına uymadığı» belirtilmiş ve AET ile ortaklık ilişkilerine son verilmesi istenmiştir.

Buna karşılık iş adamları bu öneriye karşı çıkmaktadırlar. Tercüman Gazetesinin bildirdiğine göre «DPT'nin AET'den çıkılması yolundaki raporu özel kesimde şok etkisi yapmıştır.» Sanayici kesimin sözcülerinden Ertuğrul Soysal bu konuda şunları söylemiştir:

«Türkiye bugünkü ekonomik çıkmazda herşeyden çok kredi, yardım, yatırım ve AET teknolojisine muhtaçtır. Türkiye'nin bugün alacağı ilk olumlu tedbir, Batı Alman ve AET sermayesini alt yapı ve sanayi kurmak amacı ile özel kolaylıklarla davet etmektir. Türkiye'nin milyarlık ticaret açıkları, geri teknolojisi, iç tüketime dönük yararlı sanayi ve üretimden daha hızlı artan nüfusu ile ekonomik ve sosyal dengelere kavuşmasını beklemek fazla iyimserliktir. AET politik ve ekonomik ortağımızdır. Temennimiz hükümetimizin çok yönlü ticarî ilişkiler kurma yolunda yaptığı başarılı çalışmaları AET ile olan ilişkilerde de göstermesidir.»

GERÇEK Gazetesi olarak bu sözler üzerinde fazla yorum yapmayı gereksiz sayıyoruz. Adamlar ne mal olduklarını kendi ağızlarıyla itiraf ediyorlar.

Gerçek Ücretler Düşüyor

Bu yıl sadece kamu kesiminde çalışan 50 bin işçi için toplu sözleşme yapılması sözkonusudur. Bu sözleşme görüşmelerinde işçiler ücretlerinin arttırılmasını isteyeceklerdir. Bu onların en doğal haklarıdır. Ve haklarını söke söke alacaklardır. İşçilerin «aşırı ücret» aldıkları yolunda ileri sürülen iddialar düpedüz yalan ve safsatadır. Zaten son yapılan araştırmalar da, işçi ücretlerinin «aşırı» olmak bir yana, gittikçe gerilediğini göstermektedir.

1974 yılında gerçek işçi ücreti (yani fiyat artışlarına göre hesaplanan ücret) 22 lira 63 kuruştu. 1976'da gerçek ücretler 26 lira 83 kuruşa kadar yükseldi. Ama 1977 yılının ilk üç ayında 25 liraya düştü. O yılın son iki ayında ise 24 liraya kadar indi. Yani hayat pahalılığının artış hızı karşısında geriden nal toplar oldu.

Bu yılbaşındanberi hayat pahalılığının ne kerte arttığı hepimizin malûmu. Yalnız kurufasulyenin fiyatında yılbaşından bu yana yüzde 44 artış var. Bundan iki yıl önce yapılan toplu sözleşmelerde saptanan işçi ücretlerinin bugün ne kadar gerilemiş olduğunu varın siz hesap edin!

Gazetelerde her gün yeni zam haberleri birbirini kovalarken işçi ücretlerinin «aşırılığı» yüzünden memleketin batmak üzere olduğunu iddia edenlerin dikkatine!

Besin Fiatları Son Bir Yılda Ne Kadar Arttı?

Besinler	Nisan 1978	Nisan 1977	Aralık 1976	Yılbaşına göre artış %	Geçen yıla göre artış %
Et	100.—	80.—	63.50	25	57.5
Tavuk	65.—	50.—	40.—	30	62.50
Yaş sebze ort.	14.50	12.50	7.—	12	100
Sade yağ	132.50	125.—	80.—	6	65.6
Yaş meyve ort.	32.25	16.—	15.—	101.6	115
Çikolata	350.—	300.—	180.—	16.6	94.4
Pirinç	27.—	21.—	15.60	28.6	73.1
Kuru fasulye	36.—	25.—	18.—	44	100
Nohut	15.—	24.30	14.—	31.3	128.6
Mercimek	15.—	11.—	10.75	36.5	40.2
Zeytin	55.—	42.—	29.50	31	89.7
Süt	12.50	10.—	8.—	25	56.3
Yoğurt	17.50	15.—	12.—	16.7	45.8
Beyaz peynir	65.—	55.—	42.—	18.2	54.8
Yumurta	2.25	2.15	1.35	5.1	36.6

ECEVİT DÖVİZ DERDİNDE PARABABALARI YAT PEŞİNDE

Emekçiler için kapitalizm sömürü, yoksulluk ve baskı demektir. Ama kapitalistler de bazan döviz yokluğundan, kredi azlığından, hammadde olmayışından şikayet ederler. Sermayelerini çoğaltmak için tasarrufun faydalarını anlatırlar. «Kemerleri sıkalım» diye feryad ederler. Ama onların istediği, işçilerin ve emekçilerin kemer sıkmasıdır. Kendileri her zaman savurgandırlar. Sadece kârlarını düşünürler.

Ecevit ülke ülke dolaşıp parababalarına döviz arıyor. Çünkü onlara verilmiş sözü var. Ama onların bu paraları nasıl kullandıkları geçmişten biliniyor. Şimdi de 400 milyon dolar kredi almışlar, YAT yapmak için. İstanbul Belediye Başkanı Aytekin Kotil, İstinye koyunu istenirse yat limanı yapacakmış. Patronların keyfi yerine gelsin diye bir yarış başlamış. Halkçılığı kimseye bırakmayanlar bu yarışta en baştalar.

Bir yandan döviz yok derler, öbür yandan lüks tüketim için, mevcut dövizleri hovardaca harcarlar. Halkımızın sırtından milyonlar vurup asalak yaşayan bir avuç soyguncu, ülkemizdeki yoksulluğun ve ekonomik sıkıntıların baş sorumlusudur. Yeni borçlanmalar da halkımız için değil, onlar içindir.

Hükümet artık biraz da emekçilerin sesine kulak vermeli, daha çok borçlanmak yerine ekonomik bağımsızlığın yolunu tutmalıdır. Yat üretmekle yeni soygunlar peşinde koşanların önü alınmalıdır.

BU DÜZENDE İŞSİZLİK ÖNLENEMEZ

Türkiye'nin her tarafında olduğu gibi Siverek'te de işsizlik yıllardan beri toplumsal bir afettir. Aşağıda Gerçek Gazetesi muhabirinin işsiz bir emekçi ile yaptığı bir röportajı yayınlıyoruz.

GERÇEK Muhabiri — Gerçek Gazetesini okuyor musunuz, beğendiniz mi?

Cevap — Son 36. sayısını okudum, okuduğum gazeteler arasında en iyisi. Şimdiye kadar okuduğum gazeteler arasında en iyisi, fakat sayfa sayısı artırılsa iyi olur.

G.M. — Kendinizi tanıtır mısınız?

Cevap — Siverek'liyim, yaşım 38, ismim Eyyüp Güler.

G.M. — Ne iş yaparsınız?

Cevap — Esas mesleğim ormancılıktır. İzmir'de orman işletmelerinde çalışıyordum, oradan atıldım, şimdi boşum, ayrıca kahvecilik yaparım.

G.M. — Neden işten atıldınız?

Cevap — 5 Haziran seçimlerinde CHP'nin iktidara geleceği anlaşılınca, bizim AP'li müdür Rafet Bayrakçıl giderayak bizi işten attı. 41 kişiydik. Sendika Türk-İş'e bağlıydı, bize sahip çıkmadı.

G.M. — Sendika sizinle neden ilgilenmedi?

Cevap — Sendika bize hem işçinin hem de işverenin hakkını arayacağız dedi. Yahu bu sendika işçinin mi işverenin mi? Patronların sendikası zaten ayrı olarak var, sen bizim hakkımızı arayacaksın dedik. Sendika, biz atılanın değil çalışanın hakkını ararız dedi.

G.M. — DİSK'e bağlı bir sendikaya girmeyi düşündünüz mü?

Cevap — Düşünmez olur muyuz! Işveren bize ya Türk-İş'i seçersiniz, ya da size ekmek yok dedi.

G.M. — Şimdi ne iş yaparsınız?

Cevap — 7 aydır işsizim 6 çocuğum var, kira evindeyim, çok kötü şartlarda yaşıyoruz.

G.M. — Resmî makamlar Türkiye'de 3 milyon işsiz ve bir o kadar da gizli işsiz olduğunu söylüyorlar. Ortak Pazar ülkeleri ve Amerika'da toplam 20 milyondan fazla işsiz olduğu söyleniyor. Geri kalmış ülkelerde ise yüz milyonlarca işsiz insan var. Görüldüğü gibi sosyalist ülkelerin dışında işsizlik toplumsal bir âfet haline gelmiş. Sizce işsizliğin sebepleri nelerdir, içinde yaşadığımız toplumda bu afet ortadan kaldırılabilir mi?

Cevap — Valla bizim Güneydoğu halkı işsizlikten kavrulmaktadır. Bir defa ağalar fabrika yapılmasını istemezler. Çünkü herkes fabrikada çalışınca ağalar kendi yanlarında bedavadan çalıştıracak insan bulamazlar. Ayrıca işçiler daha uyanıktırlar, yani köylülere nazaran. Tabiî bunu istemez onlar. Parasızlıktan büyük şehirlere çalışmaya dahi gidemiyoruz, yol paramız yok. Patronlar nerede daha çok kâr ederlerse oraya fabrika kuruyorlar. Ayrıca buranın halkı Kürt'tür onun için buranın gelişmesini istemezler. İşsizlik çalışan insan için de iyi değildir. Çünkü işçiler zam istedi mi patronlar onlara şöyle diyor: «Ya benim dediğim ücreti kabul edersiniz, ya da piyasada bol bol işçi var, sizi atar onları yerinize alırım.» diyor. Bu durumda işçilerin birliği çoğu yerde bozuluyor. Benim bildiklerim bunlar. Sizin de dediğiniz gibi sosyalist ülkelerde işsizlik yoktur, çünkü oralar işçi devletleridir. Bu düzende işsizlik ortadan kaldırılamaz. Bu düzene kapitalizm denir. İşsizlik patronlar istese de ortadan kaldırılamaz, fakat azaltılabilir.

FERT BAŞINA MİLLÎ GELİR SIRALAMASINDA SONUNCUYUZ

OECD diye bilinen Ekonomik İşbirliği ve Kalkınma Teşkilâtının bir raporuna göre Türkiye fert başına millî gelir sıralamasında 24 ülke arasında sonuncu gelmektedir.

Fert başına millî gelir, bir ülkede yıllık üretim ve hizmetlerden sağlanan gelirin nüfusa bölünmesiyle elde edilir. Yani, kısaca nüfusa göre ortalama yıllık kazançtır.

Raporda bildirildiğine göre birinci sırayı İsveç tutmaktadır: Adam başına 9 bin dolar, İkinci 8800 dolarla İsviçre, üçüncü 7900 dolarla Amerika, dördüncü 7600 dolarla Danimarka'dır.

Türkiye ise listenin sonunda yer alıyor: 1000 dolar!

Bin dolar kaç TL. eder? Aşağı yukarı 15 bin. Evet, yılda onbeş bin lira! Ayda bin liranın az üzerinde. Oysa içimizde yılda OTUZ, KIRK MİLYON lira vergi ödemekle övünen parababaları var. Bunca çalışmadan ve harcanan emekten sağlanan gelir kimlerin cebine gidiyor, meydanda değil mi?

Gerçeğe mektup

BİZLER Adalet Bakanlığı emrinde çalışan Cezaevi gardiyanlarıyız. Bakanlığın adının başında «Adalet» bulunmasına rağmen, en büyük adaletsizlik biz gardiyanlara yapılmaktadır.

Şöyle ki,

Memurların çalışma saati 8 saat olduğu halde bizler, tüm tatil haklarından mahrum olarak çalışıyoruz. Biz günde 12 saat çalışıyoruz. (Sabah 8.00 Akşam 20.00) Gece nöbeti olan arkadaşlar da akşam 20.00'de işi devralır, sabah 8.00'de teslim ederler. Çalıştığımız bu dört saatlik fazlalık hiçbir şekilde ilgililerin dikkatine alınmaz. 657 sayılı Devlet Memurları Yasası, «hiçbir memur fazla çalışamaz, çalıştığı zaman masai alır» demektedir.

Ayrıca can ve iş güvenliği olmayan bizlerin sorunlarına Bakanlığın bir çözüm bulmasını arzuluyoruz.

Bu sorunlarımızla ilgilenen ve Gazetenizde bize de yer ayıran emekçi gazeteniz GERÇEK'e teşekkürü bir borç bilir, biz emekçiler için verdiği mücadelesinde başarılar dileriz.

NOT : İŞ GÜVENLİĞİMİZ OLMADIĞI İÇİN YER VE İSİM VEREMİYORUZ...

CEZAEVİ GARDİYAN EMEKÇİLERİ

parababaları vergi vermek istemiyor

Hükümet, vergilerin kimini artıran ve kimini azaltan bir kanun tasarısı hazırlamış ve meclislere vermiştir. Elbette ki yeterli değildir ama, bu tasarıda emekçilerin ücretlerini biraz artıran, buna mukabil büyük sermayedarlardan yeni vergiler almayı öngören maddeler var. Emekçilerin sırtından 17 milyarlık bir vergi yükü alınacak ve büyük geliri olanlara kaydırılacak. Bunun yanında hükümet, 35 milyar liralık bir vergi kaybını önlemek için de bazı tedbirler düşünmüş.

Parababaları yaygarayı bastılar. Biz bir kuruş vergi vermek istemeyiz diyorlar. Çünkü onlar, bugüne kadar kazandıkları yüz milyonlarca liradan bir kuruş vergi vermeye alışmadılar. Vergi vermemek için bin bir türlü hileye başvurdular. Şimdi işin ucu kendilerine dokunsun istemiyorlar.

Yeni vergi tasarıları çalışanlara bazı haklar sağlıyor ama bunlar yeterli değildir. Gerçi ücretlerden kesilen vergiler azalacak ve işçilerin net gelirleri yükselecek ama, bunun yanında yemek parasından, fazla mesai ücretlerinden ve harcırahlardan daha fazla vergi kesilecek, kıdem tazminatlarından vergi alınacak. Hükümet çalışanlara bir eliyle verdiğinin büyük bir bölümünü öbür eliyle geri alıyor.

Türkiye'de gelir vergilerinin %66'sını çalışanlar öderler. Sermaye sahibi olanlar ise daha çok kazandıkları halde daha az vergi verirler. Bunun mutlak düzeltilmesi lâzımdır ve işte yeni vergi tasarıları bu eşitsizliğe son vermekten uzak olduğu için yetersizdir. Kaldı ki, parababaları, ürettikleri mallara zam yaparak kendilerine binen vergi yükünü kısa zamanda emekçilerin sırtına devretme imkânına sahiptirler. Artan hayat pahalılığı karşısında emekçilere verilen üç-beş kuruş fazla bir paranın da pek önemi olmıyacaktır.

SSK Hastahanesinde Hastalar Zor Durumda

RÖPORTAJ

Diyarbakır'da arkasız ve parasız hastalara reva görülen muameleyi Muhabirimiz Fahri Eryılmaz'ın kaleminden okurlarımızın dikkatine sunuyoruz.

Hergün yüzlerce kişi başvuruyor hastahaneye bir ümit ışığı arayarak. Çalışamayacak durumda çok hasta var. Ama doktorlar onlara birkaç gün istirahatı çok görerek, prensiplerimize aykırı derlerken, tanıdık ara cılığıyla gelenlere istedikleri kadar rapor verip «prensiplerini» unutuyorlar.

Doktorlarla konuşmak bir mesele. Hele hele tahlil ya da filme havale edilmeyi istemek, doktorluğu ellerinden almak gibi bir şey olarak kabul ediliyor. Denetleme yok, takibat yok, ilgi yok, tedavi yok.

Evet... Diyarbakır'da bir büyük SSK hastahanesi var. Yapı çok ihtişamlı, büyük. Ama yapılan hizmetler o kadar küçük ki...

SSK hastahanesindeki doktorların hemen hepsinin özel muayenehaneleri bulunmaktadır. Bunlar saat 11'den önce polikliniklere gelmezler ve muayenehanelerinde hastaları kabul eder sonra da reçetelerini hastahanede yazarlar. Muayenehaneye gitmeyen hastalarsa saatlerce bekledikten sonra, hemen hemen hiç muayene edilip bakılmadan, verilen birkaç klasik ilâçla defedilmektedirler. Bunun yanısıra acil hastalar kendilerine bakacak bir doktor bulabilmek için oradan oraya savrulup durmaktadırlar. Geçen yıl poliklinik kapısında herkesin gözleri önünde kalpten ölen bir işçiden sonra, daha birkaç gün önce trafik kazası geçiren bir işçi çocuğu babasının kolları arasında can vermiştir.

Öngörülenden daha az bir yatak sayısı bulunan hastahanede bir de personel eksikliği var. Öyle ki bir kişi birkaç kişilik işi görmekle yükümlendirilmiş. Çalışmak için müracaatta bulunan doktorların atamaları ne hikmetse bir türlü yapılamamakta.

Bazı hastalar zorunlu olarak yanlarında refakatçı bulundurmak durumundadır. Ama gelin görün ki, sözde işçilere hizmet için kurulan SSK hastahanesinde hastalar 125 lira refakatçi parası ödemek zorunda bırakılmaktadırlar.

Hastahanenin anlaşmalarla ilişkide olduğu özel eczahaneler vardır. Bu eczahanelerin her türlü ilacı vermesi gerekirken, özellikle değerli ve pahalı ilâçlar esirgenmekte, yok denmektedir. Bunun sorumlusu elbetteki gerekli denetimi yapmayan hastahane ilgilileri olsa gerektir.

Evet bir başıboşluktur gidiyor. Hastahane doktoru rapor alarak özel muayenehanesinde çalışıyor ve hastahanede hastalar şaşkın bekliyor.

Şu anda Diyarbakır'da bütün gözler tıp fakültesi hastahanesindeki yolsuzluklara çevrilmiş, Asım Duman ve şürekası gidecek mi gitmeyecek mi diye bekliyor. Bu hastahanedeki yolsuzlukların artık gizlenecek hiç bir tarafı kalmamışken, DİSK hastahanesinde de alabildiğine bir başıbozukluk, ve vurdumduymazlık sürmektedir. Sömürü ve baskı düzeninin bilinen pisliklerinden başka bir şey olmayan bu hastahanedeki durumla ilgilenen bir tek kişi bile yok. Başhekimin odasına «salavatla» girmek gerekiyor. Üstelik şikayetler kabul edilmediği gibi, bir de azar işitiliyor. Varlık nedeni işçiler olan bu hastahanede gelin görün ki yoksul işçiler ve onların ailelerine değil, belirli kişilere hizmet ediliyor. Ve doktorlar temel ilke olarak hastaneyi değil, hastahaneyi araç olarak kullanarak, müşteri tutmaya başlıyorlar.

Gerçek

**FABRİKALARDA BİZ
TARLALARDA BİZİZ
BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN**

Giyim İşçileri Üzerinde Ağır Sömürü

GİYİM İŞ KOLUNDA ÇALIŞAN İKİ İŞÇİYLE YAPTIĞIMIZ BİR RÖPORTAJI SUNUYORUZ :

GERÇEK Muhabiri: Adını soyadını söyler misin?

— KEMAL KAYNAR.

G.M: İstanbul'a nerden, niye geldin? Bu işte kaç yıldır çalışıyorsun?

— Ermenek kazasında geçim şartları sağlayacak bir iş bulamadığım için 1973 yılında İstanbul'a geldim. O tarihten bu yana giyim iş alanında çalışmaktayım.

G.M. Çalıştığın iş kolunda sendika ve sigorta var mı?

— Benim çalıştığım yerde ve giyim işçilerinin çalıştığı hiç bir yerde sendika ve sigorta yoktur.

— Sabah saat 8.00'den akşam 8.00'e kadar çalışıyoruz. Cumartesi günleri de yine sabah 8'den öğlen 1'e kadar çalışıyoruz. Ben birçok işyeri değiştirdiğimden iyi biliyorum: Çalıştığımız işyerleri umumiyetle sihhate uygun olmayan yerler. Çok yorucu oluyor. Kısacası çalışma koşullarımız çok ağır.

G.M: Sene boyunca mı, yoksa mevsimlik olarak mı çalışıyorsunuz?

— Bizim iç kolumuzda çalışmalar genellikle mevsimlik olur.

G.M: İş yerinizde iş kazaları oluyor mu?

— Çalıştığımız alanda sürekli iş kazaları olması her zaman mümkün. Sigortamız olmadığı için de iş kazası olduğunda kendi olanaklarımızla tedavi olmaya çalışıyoruz. Meselâ ben makinacı olarak çalışıyorum. İki ay önce parmağımı iğneyle diktiğimde tedavimi kendi olanaklarımla gerçekleştirdim.

G.M: İş yerinizdeki çalışma koşullarınız nasıl?

Sezon bitimlerinde hepimiz işten çıkarılıyoruz. Bu dönem senenin en zor ayları olan Ocak-Şubat aylarına rastlıyor.

G.M: Geçim konusunda sıkıntı çekiyor musun?

— Ben kalifiye işçi olarak çalışıyorum. Ayda dört bin liraya yakın para alıyorum. Çıraklar haftada 300 - 500 lira alıyorlar. Benim bakmak zorunda olduğum bir annem var. Bu pahalılıkta aldığım parayla hiçbir şey yapılamayacağını iyi biliyorum.

G.M: Yurdumuzda işlenen siyasî cinayetlerin kimler tarafından işlendiğini zannediyorsun? Buna tepkilerin var mı?

— Yurdumuzda işlenen cinayetlerin MHP ve Ülkü Ocakları üyeleri tarafından yapıldığını, ülkemizdeki anarşinin kaynağının yine bu sağ mihraklar olduğunu kesinlikle biliyorum. Bu cinayetlere karşı bütün emekçilerin birlik olarak hareket etmelerini, aksi takdirde daha kötü gelişmelerin olacağını belirtmek kehanet sayılmaz.

G.M: Türkiye'deki sol hareket hakkında neler düşünüyorsunuz?

— Türkiye'deki sol hareket çok dağınıktır. Bu dağınıklık bize güven vermiyor. Sol partilerin hemen hepsinin fikirleri aynı olduğu için birleşmeleri ve güçlü bir merkez oluşturmaları gerekiyor.

Adım Soyadım : Hüseyin GELEN

İşlenen cinayetlerin sebebi faşistlerdir. Sömürüye karşı gelişlerinden dolayı, faşistler emekçi halkımıza saldırıyorlar. Türkiye'deki sol hareket çok dağınıktır. Bütün sol partilerin birleşmeleri gerekir.

G.M: Söyleyeceğiniz başka bir şey var mı?

— Bütün bu aksaklıkların giderilmesi için sınıfların ortadan kalktığı bir düzenin gelmesini istiyoruz.

Faşistler Yalnız Devrimcilere Değil, Ağaçlara Bile Düşman

Adana'nın Haruniye ilçesinden aldığımız ilginç bir haberi sunuyoruz :

Haruniye — ADANA : Düziçi Eğitim Enstitüsünün MC dönemi müdür muavinlerinden Ali Erdoğan, tayini çıktıktan sonra Faşist öğrencileri devrimcilerin üzerine saldırttığı yetmiyormuş gibi giderayak hıncını oturduğu lojmanın duvarlarından almıştır. Odaların duvarlarını kurt resimleriyle ve okul müdürü aleyhine sloganlarla donatmıştır. Daha da hızını alamayarak, bahçedeki portakal ağaçlarını da söküp götürmüştür.

Not : Resimler odanın içindeki sloganları göstermektedir.

TRT—DER Tüm Memurlar İçin Grev Hakkı İstedi

Türkiye Radyo Televizyon Kurumu Çalışanları Derneği (TRT-DER) bir toplantı düzenleyerek TRT'de çalışanların sorunlarını ve taleplerini dile getirdi. Toplantıda bir konuşma yapan Genel Başkan Erkan Oyal TRT'nin tam özerkliğini ve tüm memurların grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkına kavuşmaları gerektiğini savundu.

Erkan Oyal konuşmasında şunları söyledi: **«Sorunlarımızın çözümü çalışanların birlik ve dayanışma anlayışı içinde, demokratik ve ekonomik haklarının genişletilmesi ve çağdaş, ileri bir toplumsal yapı ve bu yapının içinde çağdaş, ileri, demokratik bir yayın kuruluşuna sahip olma uğraşında yatmaktadır.»**

Gerçekten de bugün sayıları yüzbinleri bulan memurlar, ekonomik hakları için hiç bir silâha sahip değiller. İktidarların elinde katsayı labirentleri içinde yoksulluğa mahkûm edilen memurların kendi haklarını kendi mücadeleleriyle alabilmelerinin ilk koşulu sendikal haklara kavuşulmasıdır. Bu hak da hiç şüphesiz kimsenin ihsanı olmayacak ancak ve ancak memurların demokratik mücadelesi sonucunda elde edilecektir.

Kayseri'de Sarı Sendikacılık Tasfiye Oluyor

GERÇEK Kayseri Muhabiri bildiriyor

Nurettin EVCİ

Kayseri Şeker - İş Sendikası 7. Dönem Olağan Kongresi 12 Mayıs 1978'de yapıldı.

Kongre divanına Şeker-İş Genel Başkanı Yaşar Aziz Doğualp başkanlık etti. Öncelikle konuk konuşmacılara söz verildi. Afyon ve Kastamonu Şeker Fabrikalarından gelen konuklar işçi sınıfının birliğini ve uluslararası dayanışmasını dile getirdiler. Turhal Şeker-İş Başkanı ise, 1 Mayıs gösterilerinin yasadışı olduğunu söyleyerek ilericilere sataşmak istedi ve bunun üzerine yuhalanarak kürsüden indirildi.

Arkasından kürsüye gelen TÜRK-İŞ Genel Sekreteri Sadık Şide, işçilerin gericilere gösterdiği tepkiden ürktü ve «etliye sütlüye dokunmayan» bir konuşma yaptı.

Gurup sözcüleri de sırasıyla konuştular. Söz alanlardan Abdullah Demiroğlu «grizu patlamasında katledilen 17 arkadaşımızı saygıyla anıyorum» diyerek sözlerine başladı ve emek-sermaye çelişkisinin uzlaşmazlığına değinerek, mücadelede sendikaların önemini belirtti. Demiroğlu işçi sınıfının acil demokratik taleplerini şöyle sıraladı:

«1 — Genel grev ve dayanışma grevi yasallaşmalı,

2 — Lokavt yasaklanmalı ve suç sayılmalı,

3 — Ne sebeple olursa olsun işçi ücretinden kesinti yapılması engellenmeli,

4 — İş Kanununun 13., 17. ve 21. Maddeleri iptal edilmeli,

5 — İşyerinde üretimin denetlenmesine işçiler katılmalı,

6 — Sendikamız ve sigortasız işçi çalıştıranlar cezalandırılmalı,

7 — İş ve İşçi Bulma Kurumları işçi temsilcilerinin denetimine verilmeli,

8 — İşçi sağlığına zararlı, iş kolları için ve iş kazalarına karşı koruyucu tedbirler kanunlaştırılmalı ve denetimi işçi temsilcilerine verilmeli.

9 — İşsizlik sigortası kurulmalı.

10 — Asgarî ücret her yıl yeniden yaşama standartlarını karşılayacak şekilde saptanmalı.

11 — İşçilerin işten çıkarılmalarına, işyerlerinde seçilmiş disiplin kurulu kararları dışında kimsenin yetkisi olmamalıdır.»

Daha sonra diğer gruplar adına konuşmalar yapıldı.

Konuşmalar bittikten sonra oylamaya geçildi. Sendıka yönetimine aday üç liste verildi. Abdurrahman Tezgi (MSP'li), Ahmet Azgın (AP ve MHP'li) listelerin yanısıra ilericilerin, demokratların oluşturduğu listesinin adayı Kadir Özcan idi.

MSP'liler 189, AP - MHP'liler 193 oy alırken demokratların listesi 373 oy alarak seçimi kazandı.

ORDU'DA ÇEŞİTLİ İŞ YERLERİNDE YAPIŞTIRICI OLARAK ZEHİRLİ MADDE KULLANILIYOR

Sanayi ve benzeri işyerlerinde kullanılıp da sağlık için en zararlı olduğu anlaşılan kimyasal maddelerin başında benzen (benzol) gelir. Yapılan araştırmalara göre, şehrimizde en başta ayakkabıcılar olmak üzere çeşitli işyerlerinde ve emzik imalinde yapıştırıcı olarak benzen kullanılmaktadır.

Genç işçi ve çırakların çalıştıkları ayakkabı imalthaneleri tüm sağlık şartlarından yoksun bir durumdadır. Özellikle kapalı yerler olan imalathanelerin havalandırma tertibatı ya çok yetersizdir, ya da hiç yoktur. Ve buralarda çalışan genç işçiler yaşamlarının her saniyesinde benzen'le yavaş yavaş zehirlenmektedirler.

Köroğlu emzik imalathanesinde genç işçilerin durumu daha da vahimdir. Bu iş yerinde yaşları ortalama 12 olan genç insanlar, saatlik ücretleri 3 liradan günde 10 saat çalışmak zorunda bırakılmaktadırlar. Bu iş yerinde genç işçiler sigortasız, sendikasızdır.. Ve bu işyerinde genç işçiler yapıştırıcı olarak benzen kullanmaktadırlar. İşveren son zamanlarda yayıştırma işini evlere götürü olarak vermeye başlamıştır. İşyerinde çocukların zehirlendiği yetmiyormuş gibi, şimdi de işveren bu genç işçileri anne, baba ve kardeşleri ile birlikte zehirliyor.

Bu konuda Ordu Tabibleri Odası Yönetim Kurulu Üyesi Dr. Hayati Şener ile görüştük.

Soru : Benzen'in insan sağlığına olan zararları nelerdir? Kısaca açıklar mısınız?

Cevap : Benzen petrolden elde edilen bir maddedir. Bu maddenin en önemli özelliklerinden biri ideal denecek kadar iyi bir eritici ve uçucu olmasıdır. Özellikle ayakkabıcılarda yapıştırıcı olarak kullanılmaktadır. Benzen'in sağlığa zararlı olduğu bundan yüzyıl önce anlaşılmasına rağmen, maalesef hâlâ geniş çapta kullanılmaktadır. İnsan sağlığına zararı, kan yapımını engelleme şeklinde olmaktadır. Tıpta bunun adı "aplastik anemi"dir. Ayrıca son zamanlarda, halkımızın kan kanseri dediği lösemi yaptığı da tespit edilmiştir. Bu her iki hastalığın da tedavisi hâlâ mümkün değildir.

Soru : Benzen'in yerine yapıştırıcı olarak başka bir madde kullanılabilir mi?

Cevap : Evet. Tolüen denilen madde en az benzen kadar yapıştırıcı olup insan sağlığı üzerine kötü bir tesiri yoktur. Ancak bu maddenin benzene göre fiatı biraz fazladır. Onun için işveren tarafından benzenin ucuz olması nedeniyle yapıştırıcı olarak tolüen tercih edilmemektedir.

Soru : İşçi sağlığını koruma konusunda Anayasamızda herhangi bir hüküm var mıdır?

Cevap : Evet, vardır. Anayasanın 43. maddesi «Kimse yaşına, gücüne ve cinsiyetine uygun olmayan bir işte çalıştırılamaz. Çocuklar, gençler ve kadınlar çalışma şartları bakımından özel olarak korunur,» demektedir.

Ayrıca 1475 sayılı iş yasasının 73. maddesine göre «Her işveren işyerinde işçilerin sağlığını ve güvenliğini sağlamak için gerekli olanı yapmak ve bu husustaki şartları ve araçları noksansız bulundurmakla yükümlüdür.»

ÇINAR'DA TÖB-DER VE TÜM-DER'İN GECESİ İLGİYLE İZLENDİ

DİYARBAKIR Gerçek Muhabiri Fahri ERYILMAZ bildiriyor

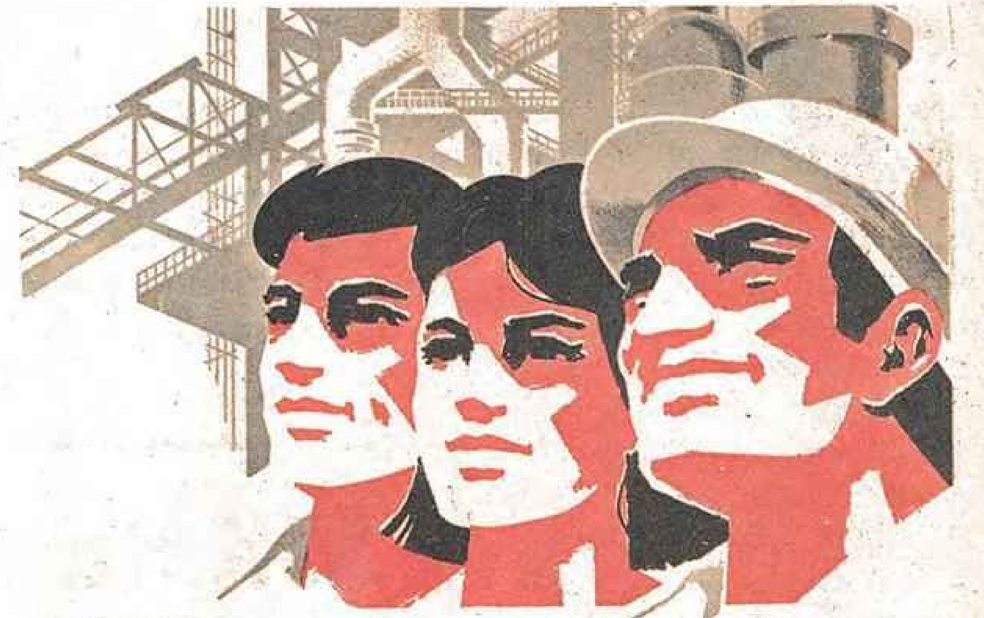
Çınar TÖB-DER ve TÜM-DER şubelerinin ortaklaşa düzenledikleri gece 12.5.1978 cuma günü geniş bir izleyici önünde yapıldı.

Gecede, «Biz halkız, yeniden doğarız ölümlerde» adlı oyunun yanısıra, mahalli folklörden örnekler sunuldu ve şiirler okundu...

GERÇEK Gazetesinin de konuk olarak davet edildiği, hemen hemen yok denecek kadar küçük imkânların değerlendirilerek böyle bir gecenin düzenlenmesi sevindiriciydi...

Gece ilgiyle izlendi.

işçiyiz biz, ellerimiz hünerli, aklımız yaratıcıdır.

ATAŞ'ı KİM DEVLETLEŞTİRECEK?

CHP her iktidar olduğunda büyük büyük laflar etmiştir ama bunların hiç birini yapamamıştır. Örnek mi: 141-142'yi kaldıracağım demiş, seçmen yaşını 18'e indireceğim, köylüye toprak vereceğim demiş ama hiçbiri olmamıştır.

ATAŞ için de CHP eskiden aynı şeyleri söylemişdi. yeniden ağzına doladı.

ATAŞ, bildiğimiz gibi, Mersin'de kurulu bir rafineridir. Sahibi Amerikan petrol şirketleridir. Bu şirketler burada üretimi ayarlayıp fiyatları istedikleri düzeyde tutar, isterlerse petrol sıkıntısı bile yaratırlar.

Şimdiye kadar hükümetin tehdidine aldırmayan bu şirketler bundan sonra da aldırmayacaklar. Çünkü CHP hükümetinde bu konuda kararlılık yoktur.

ATAŞ emekçi halkımızın malıdır. Biz ATAŞ'ın devletleştirilmesinden yanayız. Bunu asıl olarak emekçilerin iktidarı yapacaktır ama CHP'nin böyle bir adım atmasını da savunuruz. ATAŞ'ın yabancı petrol şirketleriyle pazarlık konusu yapılmasını istemiyoruz. Emekçi halkımızın kendi ürünü olan bir işletmeye el konulmasından yanayız. CHP'nin kuru vaadlerine kanmıyoruz ama bu konuda atacağı adımları, çıkarımıza bulduğumuz için destekleyeceğiz.

Gerçek sahibi: Ali KAR / Sorumlu Müdür: Hamit ÇAYLI
Adres: Başmüsahip Sok. Tan Apt. 10/11, Cağaloğlu - İSTANBUL
Baskı: Yalçın Ofset — Baskı Tarihi: 22 MAYIS 1978